

Kertész Sándor iparművészeti butorcsarnoka

/ZEGED, FEKETESAS U.
Modern és stíl butorok nagy
választékban. Külön butor-
bemutató: Klauszál tér.
Wagner keletgyehez melletti

nak. Nemrégien érkezhettek. Szorosan összetart a csapat, mozdulatlanul kuporodnak a víz szélén, csak egy-kettő szedeget a fagyos vízben. Minden látszólagos ok nélkül gyakorta fölrebben a társaság, nagy magasságba. Emelkednek, irányt vesznek, mennek, mennek... Több kilométeres távolságról újból visszafordulnak és meggondolva magukat, visszatérnek, bukfencekkel vegyes siklórepüléssel leereszkednek arra a helyre, ahonnan elindultak. Ugylátszik valami nem engedni elmenni őket, kicsiny szívük nem egykönnyen hagyja el ezt a már megszokott helyet

Az északi tundrákról érkezett nagy lilék kis csapata

előbb a bibicékkel tart, de gyorsabb repülők és lévén, csakhamar különválnak és a víz színe fölött gyors szárnyalással suhannak tova. Leereszkednek a víz szélére. Nyakukat behuzva féllábuszkodnak, mozdulatlanok, mintha lekövekeltek volna őket. A továbbutazás felől gondolkodhatnak. Nagy örvös lilék kisebb csapata szaladgál egy zátony apró vízfoltjain. Ezeket nem érdekli a bibicék, partfutók nyugtalansága. Ők szerteszét szóródva szedegetnek. Pár métert iramodnak, gurulnak, majd megállanak.

A kihárványodott kormos cankók világosszürke csapata a halárkok szegélyét fürkészi. Hasig járnak a vízben; csőrük, fejük mélyen a víz alatt. Az egyik hirtelen mozdulattal a szárazra szalad, valami fénylővel a csőrében. Leteszi a kis fickándozó apró halat maga elé. Nem tudja lenyelni, mert keresztbe akadt a szájában. Felveszi, felmeli, megint leteszi, bajlódik vele. Szűk torkán csak nem akar lemenni a 4-5 cm-es halacska, de addig, addig... lent van és most boldogan szaladt társához. Messziről a tyütyümadár (vörös-lábu cankó) kettős szolama hangzik.

A nagy gojzerekből már csak kettőt látok. Ugylátszik a sokszázas csapat már elvonult és most valahol a görög szigetek partjain ébresztik hangos szavakkal az ottani halászokat. Ez a kettő valahogy elmaradt a többitől, nem voltak jelen az indulás előtti névsorolvasásnál. Póliznak, hivatgatnak, hangosan, választ nem kapnak. Mhetnek kettesben a nagy utnák.

Darucapat busan krugat a magasban; pár rüszletekört ír le a tó fölélt, azután továbbveszi utját egyenesen dél felé. A magas, kopár havasi legelők madárkája, a havasok pacsirtája is megszállott vándorútjában. Ijedten rebben fel előttem a magasba.

Ismeretlen hangok ütnek meg a fülemet. Sírálvesérogáshoz hasonló kellemetlen, érdes, erős szólam. Meglátom a csapatot, ahonnan a hang jön. Távesővemmel tudom csak megismerni a madarakat. A libanagyságu

sarki buvárok érkeztek.

E madarak az északi sarki madarai és ritkán, egyesével szoktak a kemény teleken megjelenni nálunk. Ritkaság ilyenkor és itt ilyen népes csapatot megfigyelhetni.

A karácsony ábitatában, gyertyafényes melegségében, a hosszabbodó napok nyomában új remény, új bizakodás ébredt a mi szívünkben. Új élet hajnalpírját látjuk magunk előtt.

Január eleltével megdöbben e madarak kicsiny szíve, indulnak, jönnek, hogy kora tavaszon megint új hitet, új bizakodást hozzanak a mi telen kifakult életünkbe. Hozzák a megújulás, a feltámadás hitét, a tavaszt, a természet örök igazságát: az élet diadalmaskodását a mulandóság fölött.

Szeged legrégebbi utcája: a Szentháromság-utca 160 év előtt

Írta: CS. SEBESTYEN KAROLY, egyetemi magántanár

II.

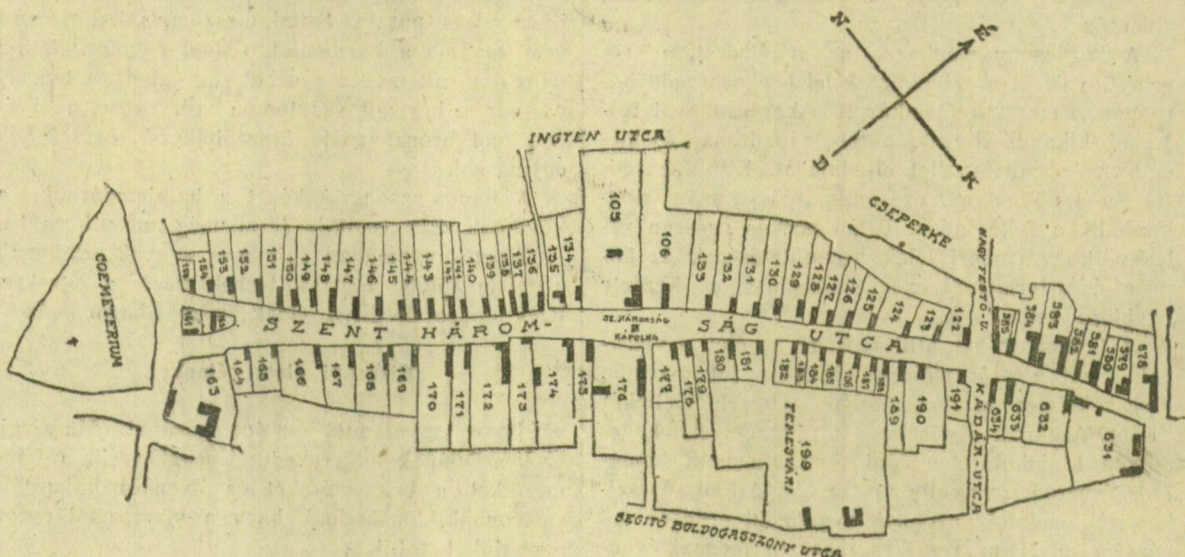
A Szentháromság-utca végig igen széles volt a régi időkben. Ami 1776. évi térképünkön is 20-24 m, legszűkebb részén is 18-9 m széles. Legszélesebb a közepe táján volt, mint említettük, a Hajós-köz betorkolásánál, ahol a Szentháromság-kápolna állt, ott 32 m széles volt. Alsó végénél tölcészerűen kitért az utca, 60 m szélességre. Ebbe az utca-deltába be volt ékelve két kisebb telek egy-egy házzal. A felső, 162. sz. tulajdonosa Andr. (hihetetlen a szomszédos Andrassy-birtokhoz tartozott). A másik 161. sz. telek tulajdonosa Mih. Sárhányó volt.

A Szentháromság-utca alsó végénél feküdt az alsóvárosiak régi temetője, hatalmas háromszög alakban terjedt el a templomtól északkeletre. Az

zetett keresztül még a múlt század 30-40-es éveiben a Palánk és Alsóváros közötti plebaniáhatár.

Az utca végétől idáig fészlort telkek mindegyikén egyformán volt egy-egy lakóház, egyenes, a keskeny végével az utca felé, a telek északi határvonalán. A legtöbbnek a vége az utca vonalában állt, kivétel csak a 154, 153, 152, 149, 148, 146, 140 sz. háznál volt, ezek valamivel hátrább álltak az utca kerítésénél. A Kürt-közön túl következő 135. sz. ház is kivétel volt, amennyiben az L-alaku lakóház nem az utca vonalán, hanem beljebb állt. A következő 134. sz. Hutzka Imre tulajdonában levő ház megint olyan, mint az előbb felsoroltak.

Itt most két nagyméretű telek ékelődik a sor-

uj temető is megvolt már akkor a mai alsóvárosi temető helyén. Később, mikor megszűnt itt a temetkezés, Barátok terének nevezték el a térséget.

A Szentháromság-utca nyugati oldalát délről északra haladva a következőképpen ismertetjük:

155. Vesernyés Pál, apró saroktelek volt kis lakóházzal.

- 154. Onozó Ferenc,
- 153. Szegi József,
- 152. Hódi Mihály,
- 151. Csányi György,
- 150. Palotás József,
- 149. Palotás Gergely,
- 148. Kazi István,
- 147. Szekeres János,
- 146. Ladáni Ferenc,
- 145. Bite Máttyás,
- 144. Ladányi Mihály,
- 143. Lucas Krozinger,
- 142. Tóth Jakab,
- 141. Török István,
- 140. Losontz János,
- 139. Gábor István,
- 138. Szabó Pál,
- 137. Losontz József,
- 136. Jenej Ferenc.

A 136. és 135. sz. telkek között volt egy keskeny átjáró a nyugatra fekvő Ingeny-utca (ma Alföldi-utca). Ezt a mai Bécsi-körút táján fekvő átjárót később Kürt-köznek nevezték. Ezen ve-

lő azonban nem a Szentháromság-utca tartoztak, hanem a tulsó oldalon húzódó Ingeny-utcahoz, mert annak a számozását viselték.

105. D. Ladislai Pécsi, igen nagy, két utcára szolgáló és 32 öl széles telek, rajta egy L-alaku épület a Szentháromság-utcán, a telek északkeleti sarkában, a telek mélyén pedig egy kisebb épület. Hogy ki volt ez a nagy ur, nem tudjuk, lehet, hogy annak a Pécsi Gergely mézárósnak volt a leszármazottja, aki 1597-ben volt tagja a szegedi szézároscehek. Későbbi időben (XIX. sz. közepe táján) utcát vágtak keresztül ezen a telken, Bátorság- vagy Bátor-utca volt a neve.

106. Megint igen nagy telek, egy házzal a Szentháromság-utcára. Tulajdonosa újra valami ur, D. Petri Kászonyi. Erről sem tudjuk, ki volt, de a Kászonyi-hegy nevű szőlőtelep, amely körülbelül abban az időben keletkezett, bizonyosan tőle kapta a nevét, mert akkoriban minden új szőlőtelepítést az első vagy a legnagyobb ültetőről nevezték el.

Tizenkét telek és ugyanannyi ház következett ezután a sorban, amelyekről nincsen különösebb feljegyezni való, mint az, hogy az egyetlen épület a telek északkeleti sarkában áll, véggel az utca felé. Ezek voltak:

- 133. Bite Mihály,
- 132. Kiss Gergely,
- 131. Révész Máttyás,
- 130. Földi Mihály,
- 129. Tóth András,

Magyar nótadélután

január 6-án az Ipartestületben. Jegyek a Délmagyarországnál.